

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-48/(4)/16/CS

Warszawa, dn. 3 czerwca 2016 r.

DECYZJA DIH - 2 Nr 38/2016

Na podstawie art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na kontrolowanego obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki gazu skroplonego (LPG), niespełniającego wymagań jakościowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „SAGA – GAZ” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Kutnie, obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **246,00 zł** - uwzględniającej VAT (słownie: dwieście czterdzieści sześć złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki gazu skroplonego (LPG) o numerze 0345/16/5902.

Uzasadnienie

Pismem z 18 kwietnia 2016 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w rozlewni gazu skroplonego (LPG) w Kutnie, przy ul. Bohaterów Walk nad Bzurą 4a, należącej do przedsiębiorcy „SAGA – GAZ” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Kutnie (dalej także: „Przedsiębiorca”, „Strona”). W toku kontroli przeprowadzonej 8 marca 2016 r. w ww. rozlewni gazu, inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 32510 litrów próbki gazu skroplonego (LPG) – znajdującego się w cysternie samochodowej - próbkę o numerze 0345/16/5902 i próbkę kontrolną o numerze 6408/16/5902 w ilości 3 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw ciekłych nr PU.8361.167.2016.

Następnie inspektorzy przekazali próbki (próbki o numerze 0345/16/5902 i próbkę kontrolną o numerze 6408/16/5902) gazu skroplonego (LPG) do akredytowanego, niezależnego laboratorium

Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie, na podstawie protokołu przyjęcia próbek do badań nr 6/2016.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań nr PLN.017G.16B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 8 marca 2016 r. gaz skroplony (LPG) (o numerze próbki 0345/16/5902), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 251, poz. 1851 z późn. zm.), dalej: „rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG)”, z uwagi na zawyżony parametr – badanie działania korodującego na miedzi (1h w temp. 40°C), którego wynik badania wyniósł – klasa 3, przy wymaganiach jakościowych klasa 1.

Pismem z 17 marca 2016 r., Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zapoznał Przedsiębiorcę z wynikami badań próbki gazu skroplonego (LPG) pobranej 8 marca 2016 r. o numerze 0345/16/5902, przekazał egzemplarz sprawozdania z badań nr PLN.017G.16B oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6408/16/5902, pobranej w toku kontroli 8 marca 2016 r.

Pismem z 24 marca 2016 r., Przedsiębiorca poinformował, iż nie będzie korzystał z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6408/16/5902, pobranej w toku kontroli 8 marca 2016 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 27 kwietnia 2016 r. powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki gazu skroplonego (LPG) oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje im, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 9 maja 2016 r., wyjaśniła iż partia paliwa, z której 8 marca 2016 r. pobrano do badań próbkę o numerze 0345/16/5902 i próbkę kontrolną o numerze 6408/16/5902, została zużyta do napełniania butli i dostarczona klientom prowadzącym swoje własne rozlewnie gazu płynnego. Jednocześnie Przedsiębiorca podniósł, że próbki gazu

skroplonego zostały pobrane w rozlewni gazu, a nie na stacji paliw, jak to wskazano w piśmie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 kwietnia 2016 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „SAGA – GAZ” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Kutnie, wprowadził do obrotu gaz skroplony (LPG) niespełniający wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG), wydanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych gazu skroplonego (LPG), jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że pobrana 8 marca 2016 r. próbka gazu skroplonego (LPG) o numerze 0345/16/5902 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG), z uwagi na zawyżony parametr – badanie działania korodującego na miedzi (1h w temp. 40°C), którego wynik badania wyniósł – klasa 3, przy wymaganiach jakościowych klasa 1.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc wyjaśnień Strony, zawartych w piśmie z 9 maja 2016 r., iż partia paliwa, z której 8 marca 2016 r. pobrano do badań próbkę o numerze 0345/16/5902 i próbkę kontrolną o numerze

6408/16/5902, została zużyta do napełniania butli i dostarczona klientom prowadzącym swoje własne rozlewnie gazu płynnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza co następuje.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki leży u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obowiązuje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, niezależnie od wyniku próbki, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W tym miejscu wypada jednak ponownie zauważyć, iż Strona zrezygnowała z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

W kontekście powyższego, należy stwierdzić, iż w toku kontroli przeprowadzonej 8 marca 2016 r. w ww. rozlewni gazu, inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 32510 litrów próbki gazu skroplonego (LPG) – znajdującego się w cysternie samochodowej - próbkę o numerze 0345/16/5902 i próbkę kontrolną o numerze 6408/16/5902 w ilości 3 litry każda. W tym miejscu należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) - ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a

także rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich. Ponadto zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt 1 omawianej ustawy, do zadań systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw należy kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Pobranie ww. próbek nastąpiło z uwagi na jednoznaczną deklarację Pana - Wiceprezesa „SAGA – GAZ” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Kutnie, zawartą w oświadczeniu z 8 marca 2016 r., iż cyt.: „w cysternie numer znajduje się gaz propan butan – LPG, przeznaczony do tankowania stacji autogazu”. Późniejsza, tj. po pobraniu próbek i zakończeniu kontroli, zmiana przeznaczenia gazu przez Przedsiębiorcę, nie zmienia faktu, iż w chwili kontroli, gaz ten był przeznaczony – zgodnie z oświadczeniem Strony - do tankowania stacji autogazu, zaś wynik jego badania (próbka o numerze 0345/16/5902), wykazał że nie spełnia wymagań jakościowych. Tym samym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest zobligowany do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Odnosząc się do kwestii podniesionej przez Przedsiębiorcę w piśmie z 9 maja 2016 r., iż próbki gazu skroplonego zostały pobrane w rozlewni gazu, a nie na stacji paliw, jak to wskazano w piśmie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 kwietnia 2016 r., należy zauważyć, że zapis ten nie ma merytorycznego wpływu na treść niniejszej decyzji.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nakłada na przedsiębiorcę „SAGA – GAZ” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Kutnie, obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki gazu skroplonego (LPG) o numerze 0345/16/5902 w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT). Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury nr FS-16/24/4 wystawionej 5 kwietnia 2016 r. przez Przemysłowy Instytut Motoryzacji w Warszawie, za badania próbek gazu skroplonego (LPG) oraz załącznika nr 1 do faktury nr FS-16/24/4 (poz. nr 4, próbka nr 0345/16/5902) - w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT).

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 z późn. zm.), oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, Przedsiębiorca, jest obowiązany uiszczyć ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 5 § 2 pkt. 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r., poz. 184 z późn. zm.), oraz w zw. z art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej Anna
Janiszewska